

Sygn. akt VI Gz 158/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Krztoń

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w S.

przeciwko (...) S.A. w R.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego

w T. V Wydziału Gospodarczego z dnia 26 maja 2014 r., sygn. akt

V GNc 4/14

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie go od obowiązku uiszczania opłaty sądowej od zażalenia stwierdzając, że z dołączonych do wniosku w tym przedmiocie dokumentów wynika, iż pozwany jest w stanie opłatę tą uiścić. Raporty kasowe za okres luty – kwiecień 2014r. wykazują przychód, a pozwany na bieżąco dysponuje środkami finansowymi na dwóch rachunkach bankowych.

Pozwany nie wykazał zatem przesłanki trwałej niemożności uzyskania środków na uiszczenie kosztów sądowych obejmujących opłatę od zażalenia.

W ocenie Sądu Okręgowego rozstrzygnięcie powyższe jest trafne, a zarzuty zażalenia (zażalenie k. 224) niezasadne.

Trzeba bowiem przede wszystkim wskazać, że koszty sądowe w spawach związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą stanowią koszty, która strona musi uwzględniać w racjonalnym planowaniu swoich wydatków. Należy przypomnieć, że zwolnienie od opłaty sądowej ma charakter wyjątkowy i jak słusznie podkreślił Sąd Rejonowy obowiązek w tym zakresie nie może być traktowany jako konieczny do wypełnienia w ostatniej kolejności, po uregulowaniu innych zobowiązań.

Trzeba również dodać, że strona która realizuje swoje zobowiązania w taki sposób, że wyzbywa się zdolności do zapłaty kosztów sądowych – preferencyjnie traktując inne zobowiązania – nie może prawnie skutecznie podnieść zarzutów, iż odmowa zwolnienia jej od kosztów sądowych jest ograniczeniem dostępności do realizacji jej prawa do sądu (tak SA w Rzeszowie w post. z 19.02.2013r. sygn. III AUz 27/13)

Samo zaś określenie, że działalność podmiotu przynosi straty nie może powodować, że wszczęte z jego inicjatywy postępowanie (w tym przypadku zażaleniowe) prowadzone będzie na koszt Skarbu Państwa, tym bardziej, że kwota opłaty od zażalenia w niniejszej sprawie nie jest kwotą znaczącą. Pozwany dysponuje, jak ustalił to Sąd Rejonowy środkami finansowymi, które pozwalają mu na zapłatę innych zobowiązań.

Mając na względzie powyższe zażalenie jako bezzasadne, w świetle art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oddalono na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.